Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8260
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

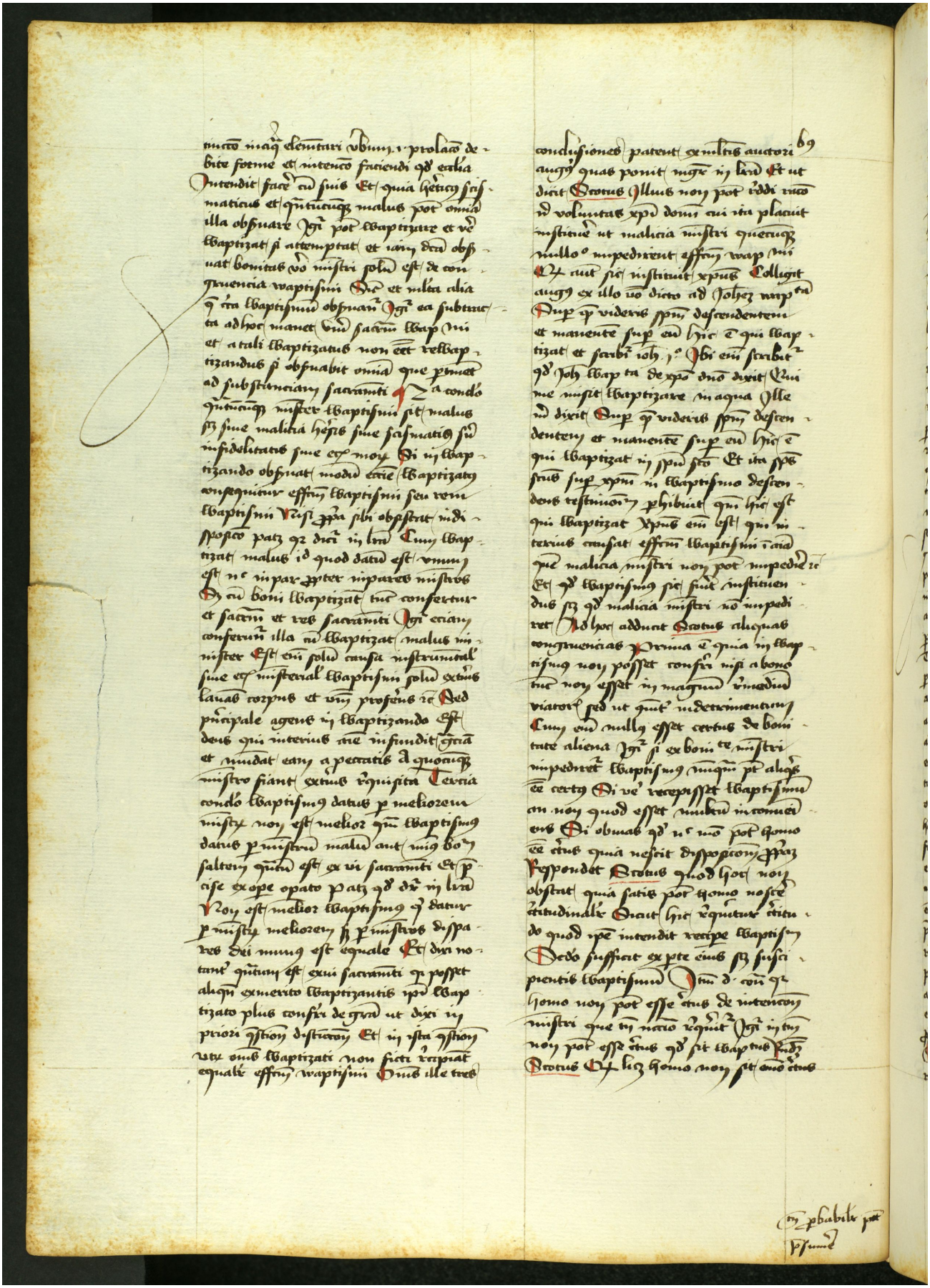

mere magis elementari rebus r. prolatae debite formae et intentio faciendi quod ecclia intendit facere cum suis. Et quia haereticus, schismaticus et quicumque malus potest omnia illa observare igitur potest baptizare et ve baptizat si attempterat et iam deus observat bonitas vo ministri solum est de concurrencia baptismi. Ad et nulla alia q. ita baptismus observari igitur ea substantia adhoc manet bonum sacrum baptismi et a tali baptizatus non est rebaptizandus si observabit omnia quae pertinet ad substantiam sacramenti. Secundo quicumque minister baptismi sit malus sive malicia haeresis sive schismatis sive infidelitatis sive etc. non. Di in baptizando observat modo ecclie baptizatus consequitur effectum baptismi seu rem baptismi. Nisi ipse ibi obstetit indispositio patet qz dicit in lib. Cum baptizat malus id quod datum est omnino est nec in par. propter imparem ministrum. Di cum boni baptizat tunc conferetur et sacrum et res sacramenti igitur etiam conferunt illa cum baptizat malus minister. Est enim solum causa instrumentalis sive et ministerialis baptismi solum extrinsecus lavans corpus et non profunde. Sed principale agens in baptizando est deus qui interius mentem infundit gratiam et mundat eam a peccatis a quocumque ministro fiant extrinsecus requisita. Tertia condo baptismus datus p meliorem ministrum non est melior quam baptismus datus p ministrum malum aut minus bonum saltem quantum est ex vi sacramenti. Et p. ipse ex opere operato patet qd dicit in lib. Non est melior baptismus qd datur p. ministrum meliorem. Et p. ministrum disparem dei minus est equale. Et dicit notanter quantum est ex vi sacramenti qz posset aliqui ex merito baptizantis vel baptizato plus conferri de gratia ut dixi in priori questione distincta. Et in ista questione ut omnis baptizati non fieri debeat equale effectum baptismi. Quia ille tres

conclusiones patent ex multis auctoritatibus quas ponit magister in lib. Et ut dicit Petrus Illum non potest reddi meritum ad voluntatem xpi domini cui ita placuit instituere ut malicia ministri quicumque nullo modo impediretur effectum baptismi. Et aut sic instituit xpus. Colligit augustinus ex illo verbo dicto ad Johem baptistam. Super qz videris spiritum descendentem et manentem super eum hic est qui baptizat et scribit ioh. 1°. Ibi enim scribit qd Joh. baptista de xpo dicit. Qui me misit baptizare in aqua. Ille ad dixit. Super qz videris spiritum descendentem et manentem super eum hic est qui baptizat in spiritu sancto. Et ita spiritus super xpum in baptismo descendens testimonium phibuit qui ipse est qui baptizat. Xpus enim est qui interius causat effectum baptismi ita quae malicia ministri non potest impedire. Et qd baptismus sic fiunt instituendus sz qd malicia ministri non impediret. Ad hoc adducit Petrus aliquas congruencias. Prima est quia in baptismo non posset confer nisi a bono tunc non esset in magnum vitiatio sed ut quit detrimentum. Cum enim nulli esset certus de bonitate aliena igitur si ex boni. ministri impediret baptismus nunquam pt aliqs esset certus Di ve recepisset baptismum an non quod esset mundus in tunc eius. Di obviat qd ne non potest homo esse certus quia nescit dispositionem. Praeterea respondet Petrus quod hoc non obstat quia satis potest homo nosse certitudinaliter. Quant hic requiritur certitudo quod ipse intendit recipere baptismum. Dico sufficit ex parte eius sz suscipientis baptismum. Non d. con qz homo non potest esse certus de intentione ministri quae in natura requirit igitur in tu non potest esse certus qd sit baptizatus. Ad Petrus Et hic homo non sit certus

(in probabile pt presumi)